

РЕШЕНИЕ

№ 5454

гр. София, 12.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 22.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **1508** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] против ревизионен акт № [ЕГН]/03.09.2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с решение № 2723/20.11.2012 г. на директора на Дирекция О. - С..

Жалбоподателят оспорва установените с ревизионния акт задължения по ЗДДС в размер на 7 823,32 лева и съответните лихви, произтичащи от отказ на право на данъчен кредит по фактура, издадена [фирма] за данъчен период м.12.2010г. Твърди, че актът е незаконосъобразен и немотивиран, тъй като изводът за липса на доставка, поради липса на кадрова обезпеченост на подизпълнителя е недоказан от ревизиращият орган, който носи доказателствена тежест за установяване на това обстоятелство. Искането до съда е за отмяна на ревизионния акт в обжалваната част.

Ответникът - Директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика” (ОДОП) – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по мотивите изложени в решението му от административното обжалване, тъй като по делото не са ангажирани доказателства от жалбоподателя, които да бъдат подложени на нов анализ и преценка. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, против

ревизионен акт в частта, в която е обжалван по административен ред и не е отменен. При съдебното оспорване е спазен предвидения от закона преклузивен срок. В тази връзка съдът съобрази, че решение № 2723/20.11.2012 г. е издадено от директора на дирекция О. [населено място] в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 149 от ДОПК и е връчено на 21.11.2012 г. съгласно приложената разписка, поради което жалбата до съда от 04.12.2012г. е подадена в 14-дневния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

При разглеждането ѝ по същество на спора и след проверка законосъобразността на ревизионния акт съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът намира следното:

Ревизионното производство по отношение на [фирма] е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1203083 от 12.04.2012г., издадена от Е. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С.. В обхвата на ревизията са включени задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчен период от 01.12.2010 г. до 31.03.2012 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад (РД) № 1203083/02.08.2012 г., който е връчен по електронен път на ревизираното лице на 08.08.2012 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК дружеството не е упражнило правото си да направи писмено възражение срещу РД и да представи допълнителни доказателства.

Ревизията приключва с издаването на ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/03.09.2012г., издаден от А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1203083/14.08.2012г., на органа възложил ревизията.

При ревизията на жалбоподателя не е признат данъчен кредит в размер на 7 823,32 лв. по фактура № [ЕГН]/10.12.2010 г., издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК], във връзка с Договор за консултантски услуги от 06.04.2009г.

Актът е обжалван по реда на чл. 152 и сл. от ДОПК в частта на установените задължения по ЗДДС, като с решение № 2723/20.11.2012 г. на директора на Дирекция О. [населено място] е потвърден.

По приложението на ЗДДС с ревизионния акт е извършена корекция на резултатите единствено за данъчен период м.12.2010 г. като е отказано право на данъчен кредит по фактура, издадена от [фирма]. Декларираните от дружеството данни и резултати за останалите периоди, включени в обхвата на ревизията, са потвърдени от органа по приходите и с ревизионния акт не са извършвани корекции. В тази част актът е влязъл в сила като необжалван.

По отношение доставките от [фирма] при ревизията е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 7 823,32 лв. по фактура № [ЕГН]/10.12.2010г. във връзка с Договор за консултантски услуги от 06.04.2009 г. Предмет на фактурата е консултантска услуга съгласно договор за м.ноември и декември 2010г., данъчната основа 39 116, 60 лв. равностойността на 20 000 евро.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на доставчика [фирма] като са му връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) изх.№ К. 2339 от 25.04.2012г. и изх.№ К. 3709/09.07.2012 г. С писмо вх. № К. 2339#1/26.06.2012 г. от проверяваното лице са представени следните документи: копия на описаните в искането фактури, придружени от приемо-предавателни протоколи и банкови извлечения за извършените разплащания; копия на договор за консултантски услуги и анекс към него; счетоводни справки за движението по сметки 5031, 4532, 411, 703; граждански договори, сметки за

изплатени суми и справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица; справка за подадени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ; копия на заповеди за командировка, касаещи период 2011г.

Съгласно представения договор за консултантски услуги от 06.04.2009г., [фирма] се задължава да оказва съдействие, консултиране и оперативна подкрепа при взаимодействието на [фирма] с общински, областни и министерски администрации и други държавни и частни дружества, във връзка с осъществяване и управление на дейностите по газификация и разпределение на природен газ за регион Запад. Дейностите са изброени в 12 точки на чл.1.2. от договора. Уговорено е задължението по договора да бъде изпълнено от консултантското дружество със собствен персонал или чрез трети субекти, привличането, на които е предварително одобрено в писмена форма от [фирма] и възнаграждението, на които трябва да е изцяло за сметка на [фирма]. Възнаграждението е уговорено в чл. 4.1 от договора така: „възнаграждението обхващащо всичко дължимо на Консултантското дружество (МКТ [фирма]) от страна на Клиента ([фирма]) за всичките дейности, предмет на този договор ще се равнява на 10 000 евро на месец. В допълнително споразумение към договора от 06.04.2009г. към чл.4 се добавя т.4.2., съгласно която падежът на плащането уговорено в чл.4 възнаграждение настъпва както следва: първо плащане по договора [фирма] следва да извърши на шестия месец, считано от датата на подписване на Договора за предоставяне на консултантски услуги, като изплатеното възнаграждение включва предоставените до момента на плащането услуги. Всички следващи плащания по договора [фирма] следва да извършва на всеки два месеца, като възнаграждението включва предоставените до момента на плащането услуги. Срокът на договора е 1 година – от 01.01.2009г. до 31.12.2009г., като по силата на анекс е удължен до края на 2011г.

Ревизиращите органи установяват, че във връзка с договора от [фирма] са издадени на ревизираното лице 8 броя фактури, описани подробно по номера, дати, данъчни основи, ДДС и предмет на стр. 4 от РА, в т.ч. и фактура № [ЕГН]/10.12.2010 г. с вписано основание за издаването ѝ „Консултантска услуга съгласно договор за м.ноември и декември 2010 г.”.

Към фактурата е приложен Приемо - предавателен протокол № 12 от 10.12.2010 г. (л.179), с който [фирма] приема и одобрява извършена работа за месец ноември и месец декември 2010г., свързана с: 1.Проведени работни срещи с: -Потенциални клиенти (абонати) за присъединяване към газоразпределителните мрежи в градовете Б. и В.; -Собствениците на [фирма] – 2 срещи, проведени в Италия в периода 22 – 26.11.2010г.;Ръководството на [фирма] на територията на България – 13 срещи; -Обиколка с г-н Пилон до градовете, включени в лицензията за изграждане на газоразпределителните мрежи на [фирма]; Ежеседмични визити в градовете от Югозападен регион и В.; -Общинските администрации в градовете Б., Д. и В.; 2.Запознаване на ръководството на [фирма] с нови потенциални бизнес партньори, представители на адвокатски дружества и консултантски фирми. 3. Предоставяне на преводачески услуги /вербални преводи/ по време на провежданите срещи. 4. Оказване на логистична подкрепа по време на срещите, проведени извън С.. В протокола е предложено да бъде изплатено пълно месечно възнаграждение съгласно договора за абонаментно консултантско обслужване за двумесечен период в размер на 20 000 евро без ДДС.

Към цитирания протокол е приложен и Доклад № 6 от 30.12.2010 г. (л.178), от който е

виден разчет по дати на срещи, провеждани с ръководството на [фирма] на територията на България месеци ноември и декември 2010г. и на територията на Италия месец ноември 2010г.

Фактът на плащане по процесната фактура не е спорен между страните. Видно от банково извлечение от 13.12.2010г. по разплащателна сметка на МКТ [фирма] в Първа инвестиционна банка, сметката е заверена със сумата от 46 939.92 лева, колкото е стойността по процесната фактура, с наредител [фирма]

Съгласно констатациите на РА, като доказателство за наличие на кадрови потенциал за извършване на услугите по договора, доставчикът е представил Справка за изплатени доходи на физически лица през 2010г., в която са посочени данни за 14 лица. При направена справка в информационния масив на НАП е установено, че само две от посочените 14 лица са подали годишни данъчни декларации (Г.) по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за получените доходи.

Въз основа на доказателства, събрани при проведено ревизионно производство на жалбоподателя за други периоди, изискани за целите на настоящото е установено, че три от лицата са починали, а останалите са заявили, че са подписали договори с [фирма], но не са извършвали никакви дейности по тези договори и не са получили определените в тях суми. Единствено лицата С. В. Ч. и А. К. Б., наети съгласно представените договори с тях (л.197-199) за извършване на симултантни преводи при срещи на консултанта с неговия възложител [фирма], са извършили услуги във връзка с услугите, за които са наети. Същите са получили уговорените в сключените договори възнаграждения и са ги декларирали с подаване на Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2010 г.

Според ревизиращите органи, от представените документи не става ясно дали във връзка с услугата по горесцитираната фактура са използвани услугите точно на тези лица и кои са били лицата, наети за изпълнение на дейностите по т.1-4 от представения към фактурата Приемо - предавателен протокол № 12 от 10.12.2010 г. При направена справка в информационния масив на НАП (л.196) е установено, че за ревизирания период в дружеството има назначено едно лице с код – администратор, но липсват доказателства за неговото образование и квалификация. Не са представени никакви данни относно кадровия ресурс и техническия капацитет на фирмата да изпълнява дейностите по представения договор за 2010г.

При тези фактически данни, органът по приходите е приел, че не са изпълнение изискванията на чл.68, ал.1, т.1 във връзка с чл. 69, ал.1 от ЗДДС, а именно наличие на получени услуги по облагаема доставка, които да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, поради което на основание чл.68, ал.1, т.1 във връзка с чл.69, ал.1 и чл.9 и чл.25 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчния кредит по фактура № 21/10.12.2010г. за данъчен период м.12 на 2010г. в размер на 7823, 32 лв.

Жалбоподателят оспорва акта по съображения, че извършването на услугите е обективизирано в издадените фактури от [фирма], които отговарят на изискванията на чл.7, ал.1 от ЗСч и чл.114, ал.1 от ЗДДС, а те се ползват с доказателствена сила за осъществяваните стопански операции, съдържат признание на доставчиците за вида, количеството и стойността, основанието на услугите и дължимия ДДС. По фактурите са извършени надлежни счетоводни записвания в счетоводството на доставчиците и на получателя, като ДДС е начислен по смисъла на чл. 82, ал. 1 от ЗДДС във връзка с

чл. 54, ал. 1 от ППЗДДС. Твърди, че след като между страните по доставките на услуги няма спор, че са извършени, като за целта са подписани двустранни протоколи за приемане на работата. Плащането на цената като насрещна престация на услугата е извършено по банков път съгласно представена хронологична ведомост. Изтъква, че при договорите за абонаментно обслужване какъвто е процесният не следвало да се търси съпоставимост между периодично заплащаното възнаграждение под формата на абонамент и реално извършени услуги, които могат да варират по стойност през отделните периоди. Данъчното събитие при доставките с периодично и непрекъснато изпълнение е в зависимост от всеки период и етап, за който е уговорено плащане, а не в зависимост от реалното извършване на услугата, какъвто е общият принцип. Не е отчетен характера на договора и обстоятелството, че в него не е определено конкретно заплащане на различните видове услуги, а възнаграждението е уговорено общо и по този начин доставчикът е в готовност да отговори на нуждите на [фирма] по всяко време. Двама от подизпълнителите са извършвали преводачески услуги и има назначен персонал. Жалбоподателят счита, че доказателствената тежест в ревизионното производство е на органите по приходите, които не са поискали подробна информация за периода на престацията от подизпълнителите и са допуснали нарушение на принципите за обективност и служебно начало по ДОПК.

При административното обжалване ответникът е мотивирал потвърждаването на ревизионния акт със съображения за недоказване на кадровата обезпеченост на доставчика за изпълнение на сключения договор и фактурираните услуги, тъй като от приложените по преписката документи не можело да се направи обоснован извод за изпълнение на задълженията на консултанта по сключения договор чрез неговите подизпълнители – физически лица.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, следното:

Атакуваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП, оправомощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1203083/14.08.2012 г. на органа възложил ревизията.

Спазена е предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Възраженията за необоснованост и немотивираност на акта са неоснователни, тъй като при издаването му са обсъдени събраните при ревизията доказателства и с тях са мотивирани решаващите изводи на органите по приходите.

Не са налице твърдените в жалбата нарушения на процесуалните правила за провеждане на ревизията. Органите по приходите са изпълнили служебното си задължение да съберат доказателства за установяване на истината относно спорната доставка, като са извършили насрещни проверки на прекия доставчик и служебни справки в регистрите, водени от НАП. В хода на ревизията и от жалбоподателя и от доставчика му са изискани допълнително доказателства за осъществяването на доставките, в това число и наличието на кадрови потенциал за изпълнение на услугите. Доводите на жалбоподателя относно разпределението на доказателствената тежест, са неоснователни. В данъчния процес в тежест на данъчно задълженото лице, което претендира правото на приспадане е, да установи материалноправните предпоставки за възникването и надлежното му упражняване.

Р. акт съответства на материалния закон.

Доставките от [фирма], по които жалбоподателят е упражнил право на данъчен кредит в размер на 7 823,32 лева в данъчен период м.12.2010г. имат за предмет

извършване на консултантски услуги и по същество представляват услуга по смисъла на чл. 8 от ЗДДС. По силата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС данъчното събитие при доставките на услуги възниква към момента на извършването им. В случая се твърди, че доставките, към които спада и спорната са такива с периодично изпълнение и в този случай данъчното събитие възниква съгласно чл.25, ал.4 от ЗДДС - всеки период или етап, за който е уговорено плащане, се смята за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата, на която плащането е станало дължимо. Нормата на чл. 12 от ППЗДДС пък определя, че услугата се счита завършена към момента, когато са налице условията за признаване на прихода от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите стандарти.

Съгласно чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС правото на данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка и упражняването му предполага осъществяването на доставка на стоки и услуги по смисъла на чл.6 и чл. 9 от ЗДДС. По силата на цитираните норми доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС правото на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Нормата на чл. 25, ал. 6 от ЗДДС обвързва изискуемостта на данъка с настъпването на данъчно събитие съгласно чл. 25, ал. 2 и ал. 4 от ЗДДС.

Анализът на разпоредбите, уреждащи правото на приспадане на данъчен кредит, води до извод, че това право е сложен фактически състав, правните последици по който могат да възникнат, само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Първият и основен елемент на този състав е наличието на доставка. Наличието на това условие е относимо и към случаите, когато се касае до договори с периодично или непрекъснато действие, в които данъчното събитие настъпва в хипотезата на чл. 25, ал.4 от ЗДДС. Доводите на жалбоподателя, че при договорите за абонаментно обслужване какъвто е процесният не следва да се търси съпоставимост между периодично заплащаното възнаграждение под формата на абонамент и реално извършени услуги, съдът приема като относими към размера на възнаграждението спрямо обема на извършените услуги. Но и при този вид договори, правото на данъчен кредит предполага установяване факта на действително осъществени услуги. Следва да се има предвид и че съгласно чл. 4, т.4.2 от процесния договор, възнаграждението, платимо на жалбоподателя на всеки два месеца включва *предоставените* до момента на плащането услуги т.е. възнаграждението е обусловено от предоставените за двумесечния период услуги. В процесния случай спорът е относно реалното осъществяване на услугите през периода м.11. и м.12.2010г. по договора от 06.04.2009г., за разлика от спорът, разрешен с решение на ВАС № 1984/09.02.2012г. по адм.дело № 4576/2011г. във връзка със услуги по същия договор, чието реално

осъществяване не е било спорно между страните и в което се приема, че са налице условията по чл.25, ал.4 от ЗДДС.

Законът не свързва правото на данъчен кредит единствено с притежаването на фактури, а поставя изискването да са налице реално осъществени доставки. В тази връзка следва да се посочи, че Тълкувателно решение № 5/14.07.2004 г. на ВАС указва, че достоверността на първичния счетоводен документ (фактурата), следва да бъде преценявана с оглед на всички останали документи, които са представени и които касаят предмета на доставката по нея. В този смисъл довода на жалбоподателя, че надлежно издадената фактура е достатъчно доказателство, че е осъществена фактурираната доставка е неоснователен. Независимо че фактурата е издадена от доставчика и че са изпълнени формалните изисквания за отразяването ѝ в дневниците за продажби и справките - декларации на доставчика, то само фактурите не доказват, че удостоверените с тях доставки на услуги са действително осъществени, т.е. че съдържанието на фактурите съответства на обективната действителност. Този извод произтича от основния принцип за разпределение на доказателствената тежест, според който всяка страна следва да докаже фактите, от чието настъпване черпи изгодни за себе си правни последици. Освен това следва да се посочи, че процесната фактура не съдържа конкретно описание на извършените услуги, поради което не може да служи като писмено доказателство за удостоверяването им.

Решаващо значение за признаване на претендираното право на приспадане на данъчен кредит по издадените от [фирма] фактури, има отговорът на въпроса дали те документират реално предоставени услуги по представените договори. Установяването на доставката или нейното реално осъществяване, следва да бъде направено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултатът от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход. Не на последно място наличието на кадрови ресурс и технически капацитет като доказателства за способността на доставчика да осъществи фактурираните доставки е от значение при решаването на фактическия въпрос относно спорната им реалност. В случая спорният момент при доказването на реалността на доставката е именно наличието на капацитет у доставчика да извърши услугата.

В конкретния случай видно от приложените по преписката

доказателства предмет на договора между двете дружества е предоставянето на разнообразни консултантски услуги, като: търсене и набелязване на българския пазар и съответна оценка на квалифицирани дружества, притежаващи необходимите ресурси и доказани способност, надеждност и опит в създаването на газопреносни мрежи; набелязване на професионалисти и/или дружества във връзка с изпълнението на мрежи и дейности в газификацията, управлението на мрежи, разпределение и продажба на газ, дейности по проектиране на тръбопроводи и съоръжения и осъществяване на надзор; съдействия в намирането на финансиране, парични средства и гаранции за реализирането на мрежите и работите по газифициране и др. За изпълнението на тези дейности са представени еднотипни доклади и приемо - предавателни протоколи. Така например в относимия към процесната фактура доклад от 30.12.2010г. се посочва, че консултантът е провел през м.11.2010г. и м.12.2010г. срещи с ръководството на [фирма] в България. За м.11.2010г. е отчетена и среща с ръководството на дружеството в Италия за периода 22 – 26.11.2010 г., за което не са представени доказателства – заповеди за командироване на лица в Италия, закупуване на самолетни билети, направени разходи за престой в чужбина и др. В тази връзка следва да се посочи, че услугите по същия договор, извършени в следващи периоди и свързани с пътувания в чужбина са подкрепени с посочените доказателства и видно от съдържанието на ревизионния акт, правото на данъчен кредит за тези услуги е признато в съответния период.

С приемо - предавателния протокол № 12 са приемани дейности за м. 11 и 12 на 2010г. като: 1) проведени работни срещи с потенциални клиенти (абонати) за присъединяване към газоразпределителните мрежи в градовете Б. и В.; със собствениците на [фирма] – 2 срещи, проведени в Италия в периода 22 – 26.11.2010 г., ръководството на [фирма] на територията на България – 13 срещи, обиколка с г-н Пилон до градовете, включени в лицензията за изграждане на газоразпределителните мрежи на [фирма], ежеседмични визити в градовете от Югозападен регион и В., Общинските администрации в градовете Б., Д. и В., 2) Запознаване на ръководството на [фирма] с нови потенциални бизнес партньори, представители на адвокатски дружества и консултантски фирми, 3) Предоставяне на преводачески услуги (вербални преводи) по време на провежданите срещи; 4) Оказване на логистична подкрепа по време на срещите, проведени извън С.. От събраните в хода на ревизията писмени обяснения от управителя на доставчика – д-р С. М., които съставляват доказателствено средство по смисъла на чл. 57 от ДОПК се установяват конкретни данни по повод извършваната дейност във времето, в това число и за периода м.11 и м.12 на 2010г. От страна на [фирма] се сочи,

че в срещите е участвал изпълнителния директор С. Пантано. Действително не е нужно всяка среща да се протоколира, но организирането и осъществяването на такива от вида на посочените в приемо-предавателния протокол изисква извършването на определени разходи, респективно пътувания, тъй като видно от отчета срещите са в различни населени места, използването на преводачи и т.н. Именно за тези обстоятелства, свързани с изпълнението на услугите по процесната фактура от МКТ Интерконсулт Е. не се сочат доказателства. Относно изпълнението на преводачески услуги, по делото от представените граждански договори се установява, че извършването на този вид дейност е възложено трети лица като изпълнители да извършат симултантни преводи по време на провежданите срещи с представители на Р. Газ АД за периода януари – декември 2010г. Съдът споделя аргументите на органите по приходите, че консултирането като дейност, съответно консултантската услуга се изразява в предоставяне на експертно становище, мнение, съвет и заключение по въпроси от определена област, по която лицето, осъществяващо услугата, е специалист, съответно притежава необходимата компетентност. Наличието на специални знания, умения, опит и квалификация в определена област е определящо при избора на консултант.

В конкретния случай за доказване на кадровата обезпеченост на доставчика за изпълнение на сключения договор и фактурираните услуги не са представени доказателства. При извършена служебна проверка в информационната система на НАП е установено, че с изключение на лицата С. Ч. и А. Б., извършили преводачески услуги, никой от останалите не е декларирал пред НАП получени доходи по сключени с [фирма] граждански договори. Не са ангажирани доказателства както за преводаческа правоспособност, респективно квалификация, така и за изпълнение на услугите по гражданските договори и заплащане на уговорените възнаграждения. Дори напротив, физическите лица в собственоръчно подписани декларации са заявили, че са дали принципното съгласието си извършване на бъдещи работи, но не са били потърсени от възложителя [фирма].

С оглед горното следва да се приеме за обоснован направеният от органа по приходите извод, че представените от доставчика доказателства не са достатъчни да установят кадровата обезпеченост на дружеството във връзка с осъществяването на консултантските услуги през м.11 и м.12.2010г.

Съдът отчита и практиката на Съда на европейските общности, който в решение от 6 декември 2012г. по дело C-285/11 С. в т. 32 се е произнесъл, че съдът е длъжен в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, за

да определи дали жалбоподателят може да упражни право на приспадане по процесните доставки.

Предвид изложеното, при съвкупния анализ и преценка на всички горепосочени доказателства, събрани в хода на ревизията, и предвид факта, че жалбоподателят не е ангажирал други в съдебното производство, се налага изводът, че не е доказано осъществяване на облагаеми доставки, предмет на спорните фактури. Не може да се приеме, че е изпълнено изискването на чл. 68, ал.1, т.1, във връзка с чл.69, ал.1 от ЗДДС, а именно наличие на получени услуги по облагаема доставка, които се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, поради което органът по приходите законосъобразно, обосновано и правилно е отказал претендирания данъчен кредит по издадената фактура от [фирма].

Р. акт в оспорената му част се явява законосъобразен, като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на процесуалния и материалния закон, поради което жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход жалбоподателят следва да бъде осъден на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК да заплати на дирекция Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 562 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] против ревизионен акт № [ЕГН]/03.09.2012г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с решение № 2723/20.11.2012 г. на директора на Дирекция О. [населено място] в обжалваната част, по отношение отказът данъчен кредит в размер на 7 823,32 лева за данъчен период м.12.2010г. по фактура № [ЕГН]/10.12.2010г., издадена от [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“, [населено място], при ЦУ на НАП (с предишно наименование дирекция Обжалване и управление на изпълнението“), с адрес: [населено място], [улица] сумата от 562 лева (петстотин шестдесет и два лева) юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:

